

Бѣла Бояна не дойде.
 Си стана Стоянъ сиромашъ,
 Отиде дур' при майка си:
 „Учи ме, майко, карай ме,
 Какъ да Бояна пограбамъ?“ —
 „Стояне, синко рогене!
 Напра'и чешма стретъ село,
 'Си-те девойки ке до'ѣтъ,
 И калешести невѣсти
 И църнооки вдо'ици,
 И бѣла Боя ке до'итъ.“
 Си стана Стоянъ сиромашъ,
 Напра'и чешма стретъ село;
 'Си-те девойки дойдо'е,
 И калешести невѣсти
 И църнооки вдо'ици,
 Бѣла Бояна не дойде.“
 Си стана Стоянъ сиромашъ,
 Отиде дур' при майка си:
 „Учи ме, майко, карай ме,
 Какъ да Бояна пограбамъ?“ —
 „Учамъ те, синко, научамъ,
 Напра'и бафча стретъ село,
 'Си-те девойки ке до'ѣтъ,
 И калешести невѣсти,
 И църнооки вдо'ици,
 И бѣла Боя ке до'итъ.“
 Си стана Стоянъ сиромашъ,
 Напра'и бафча стретъ село;
 'Си-те девойки дойдо'е,
 И калешести невѣсти,
 И църнооки девойки,
 Бѣла Бояна не дойде.
 Си стана Стоянъ сиромашъ,
 Отиде дур' при майка си:
 „Учи ме, майко, карай ме,
 Какъ да Бояна пограбамъ?“ —
 „Учамъ се, синко, научамъ;
 Ти да си умришъ отъ нафолъ,
 'Си-те девойки ке до'ѣтъ,

И калешести невѣсти,
 И църнооки вдо'ици,
 И бѣла Боя ке дойдитъ.“
 Умрелъ си Стоянъ отъ нафолъ,
 Дочуле 'си-те девойки,
 И калешести невѣсти,
 И църнооки вдо'ици,
 'Си-те Стояна виделе,
 'Си-те му пещешъ отнесле;
 Уще Бояна ъжъ нематъ.
 Бояна майкъ ъв велитъ:
 „Майко ле, мила майко ле!
 Отъ тебе изанъ си сака,
 Ясъ да го видамъ Стояна,
 Веке ми Стоянъ умрело,
 Ке пойдамъ да го целивамъ,
 Отъ него да сѣ отпростамъ;
 'Си-те другачки пойдо'е,
 И ясъ, майчице, да одамъ.“
 Майка ъв изанъ ъв даде:
 „Ай одай бѣла Бояно!
 Да не сѣ тамо забавишъ.“
 Ми стана бѣла Бояна,
 Влезе си въ мала градина,
 Си набра киска босильокъ,
 Секакво цвѣке 'убо'о,
 Колку во дворе ми влезе,
 Отъ майка изанъ пакъ зематъ:
 „Майко-ле, мила майко-ле!
 Я сега тамо ке одамъ,
 Да си го вида Стояна.“
 Колку Бояна отиде
 Во Стояно'и дворо'и,
 Писна Бояна да плачитъ:
 „Офъ леле юнакъ, Стояне!
 Дуна да нематъ майка ми,
 Защо те зеде на душа,
 Защо ми младо загина,
 Оба не си сѣ простигне!“
 Отиде дур' при Стояна,